

שיעור הכנה לקראת צפייה בהצגה "נייר צלופן" מבית "התיאטרון האחר" של אקים

מטרות השיעור: מתן רקע לתלמידים על ההצגה והשחקנים ותדריך בהתנהלות בזמן הצגה. המורה תציין את מועד ההצגה ואת שם הקבוצה שיוצרת את ההצגה "התיאטרון האחר" מטעם "אקים ישראל".

שאלה לתלמידים: מי מכיר או שמע על עמותת "אקים"?
ייתכן שחלק מהתלמידים יגידו תשובות מסויימות, כמו מבצע הקש בדלת לתרומות, מסכנים, מוזרים, מפגרים...

הסבר לכיתה:

אקים ישראל הוא ארגון ארצי לאנשים עם **מוגבלות שכלית התפתחותית** ומשפחותיהם (ע"ר). רצוי להסביר שהיום כבר לא משתמשים במושג "פיגור" אלא אומרים "מוגבלות שכלית". לכל אחד המוח שלו מתפתח בקצב אחר ועם יכולות אחרות. ולאנשים שיש איזו מגבלה או עיכוב עם ההתפתחות הזו יש "מוגבלות שכלית".

העמותה של אקים דואגת לאנשים כאלו - עוזרת להם למצוא עבודה ומקום מגורים בטוח ועוזרת גם למשפחות שלהם. בזכות אקים וארגונים אחרים אנשים עם מוגבלות שכלית הם לא מסכנים ויש להם חיים מלאים ושמחים (לפעמים אפילו יותר מאשר לאנשים נורמטיבים)

ניתן להעשיר את הידע ולהציץ באתר של אקים ישראל

https://akim.org.il/?gclid=CjwKCAiA5sieBhBnEiwAR9oh2uOGolGimcCX7YmFfolYjltcT75f5DAWwApgkxBo3RMSqLqs-4TDhoCwwEQAvD_BwE

וגם לצפות בסרטון קצר עם הסבר קצר על תסמונת דאון שיש לרוב שחקני הלהקה

<https://youtu.be/KCh1rqj6Kcc>

קצת על קבוצת "התיאטרון האחר":

קבוצת "התיאטרון האחר" פועלת מעל 30 שנה. שחקני התיאטרון נפגשים ולומדים כל שבוע: משחק, אימפרוביזציה, עבודה מול מצלמה, פיתוח קול ותנועה, השחקנים הולכים יחד להופעות וסדנאות מקצועיות מאנשי מקצוע בתחום ובשיתופי פעולה עם בתי הספר המובילים למשחק בארץ.

"התיאטרון האחר" העלה מספר רב של הצגות ביניהן: "איזה מזל שיש לילה", "על נסיכות וחיילים", "גוני בממלכת יצורי הזבל", "צ'יפס", "הדירה" המיצג "ראש פתוח" וכעת הקברט הנשכני "נייר צלופן" המספר על שקיפותו של האדם ועל הרצון להרגיש שייכים.

התיאטרון ממומן על ידי אקים ישראל ומנוהל על ידי שרון גומבוש - בימאית ויוצרת תיאטרון, והודיה יגל - מנהלת תכניות פנאי- אקים ישראל.

השחקנים רובם עובדים בשוק החופשי, מנהלים חיים בקהילה, צורכים תרבות ואוהבים לצאת לבלות, מרצים בכנסים, בבתי-ספר, פעילים בקבוצת סנגור עצמי ועוד. הם חברים בקבוצת התיאטרון ומקפידים מזה שנים רבות להגיע בכל שבוע למפגשי התיאטרון.

שאלה לתלמידים: למה לדעתכם השחקנים קוראים לקבוצת התיאטרון שלהם "התיאטרון האחר"?

המורה תחזק את תשובות התלמידים ותוסיף: השחקנים כולם מרגישים קצת "אחרים" בגלל המוגבלות שלהם וזה גורם להם להרגיש שונה ואחר מהתיאטראות האחרים.

שאלה לתלמידים: האם אי פעם הייתם במקום שהרגשתם בו שונים? אחרים מהקבוצה? לא משתלבים? לא מצליחים כמו כולם? איך הרגשתם? מה היה עוזר לכם?

המורה תתן מקום לתשובות המציפות בדידות, ביישנות, להרגיש מחוץ לקבוצה, שלא רואים אותי. ושהיה עוזר אם היה מישהו שהיה רואה ועוזר או מעודד ומתייחס.

שאלה לתלמידים: להצגה שנראה קוראים "נייר צלופן" - מדוע לדעתכם בחרו היוצרים בשם הזה? מה הדימוי בו הם משתמשים?

השחקנים משתפים בהרגשה שיש להם לפעמים כשהם לא "נספרים", שהם מרגישים שקופים כמו נייר צלופן ולא רואים אותם. נייר צלופן הוא גם משמש כעטיפה למשהו, מעלה גם תחושה לדימוי של עטיפה - שבפנים יש משהו אחר ממה שרואים בחוץ. השחקנים מזמינים אתכם להסתכל אחרת בפעם הבאה שתפגשו אדם עם מוגבלות - לא כשקוף, ותעזו גם לצאת מהקופסא ולהבין שיש הרבה מעבר למה שרואים במבט החיצוני הקצר.

שאלה לתלמידים: כשנהיה בהצגה איך צריך להתנהג כשהשחקנים על הבמה?

- האם מותר להיות עם הטלפון? - לא. כבדו את ההצגה, כמו בסרט קולנוע, או הצגה בהבימה.
- האם מותר לדבר? - לא. השחקנים צריכים להתרכז ולזכור את הטקסטים שלהם ואנחנו לא רוצים שהם יתבלבלו.
- האם מותר לאכול? - לא. קהל שאוכל יכול גם לבלבל את השחקנים ולהוציא אותם מריכוז.
- האם מותר לקום מהכיסא? - עדיף שלא כדי לא לפספס קטעים מההצגה, אבל אם ממש ממש חייבים ניתן לצאת בשקט להתפנות ולחזור מהר.
- האם מותר לצחוק? - כן! ואפילו רצוי כאשר ההצגה מצחיקה.
- האם מותר למחוא כפיים? כן ואפילו מומלץ בסוף ההצגה.
- האם מותר לשיר? בסוף ההצגה, אם קלטתם את השיר אתם מוזמנים להצטרף לשירה עם השחקנים כשאתם יושבים במקומכם.

בתמצית: כבדו את השחקנים, פתחו את הלב ואת הראש שלכם, הקשיבו והכילו משהו אחר ממה שאתם מכירים, תנו לעצמכם להתרגש ולצחוק.

שיח בסוף ההצגה:

חשבו על שאלות הייתם רוצים לשאול את השחקנים בהצגה? בסוף ההצגה יהיה שיח והם יענו על השאלות שלנו. כדאי לחשוב מראש אם יש שאלות שהייתם רוצים לשאול. תשאלו את השאלות בכנות ובגובה העיניים.